

II

(Незаконодателни актове)

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 29 юни 2011 година

относно държавна помощ № SA.14554 (C 7/04) предоставена от Германия на Gesellschaft für Weinabsatz (компания за търговия с вино)

(нотифицирано под номер C(2011) 4426)

(само текстът на немски език е автентичен)

(2012/268/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, алинея първа от него ⁽¹⁾,

като покани заинтересованите страни да внесат становищата си в съответствие с посочената по-горе разпоредба ⁽²⁾,

като има предвид, че:

I. ПРОЦЕДУРА

- (1) След жалба, получена на 10 май 2001 г. Комисията изпрати писмено запитване до Федерална република Германия на 9 ноември 2001 г. Уведомлението за мярката е изпратено с писмо от 5 март 2002 г. в отговор на запитването на Комисията и получено на 8 март 2002 г. Тъй като по това време мярката вече е била осъществена, тя е включена в списъка на схеми за помощ, за които не са представени уведомления (помощ № NN 159/02).
- (2) Допълнителна информация е изпратена от Германия с писмо от 20 ноември 2002 г., получено на 25 ноември 2002 г., с писмо от 28 април 2003 г., получено на 2 май 2003 г., с писмо от 27 май 2003 г., получено на 28 май 2003 г., и с факс от 2 октомври 2003 г.
- (3) С писмо SG-Greffe (2004) D/200645 от 19 февруари 2004 г. Комисията уведоми Германия за решението си

да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, относно помощта.

- (4) Решението на Комисията да открие процедурата беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽³⁾. Комисията покани заинтересованите страни да внесат своите становища относно помощта.
- (5) Комисията не получи становища от заинтересовани страни ⁽⁴⁾.
- (6) Германия представи на Комисията становището си с писмо от 18 март 2004 г., регистрирано като получено на 23 март 2004 г. Мнения бяха представени допълнително с писмо от 10 януари 2006 г., регистрирано на 10 януари 2006 г., и с писмо от 13 юли 2007 г., регистрирано на 16 юли 2007 г.
- (7) С писмо SG-Greffe (2008) D/206430 от 21 октомври 2008 г. Комисията уведомява Германия за решението си да удължи процедурата, открита съгласно член 108, параграф 2 от ДФЕС относно помощта.
- (8) Решението на Комисията за удължаване на процедурата е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽⁵⁾. Комисията покани заинтересованите страни да внесат своите становища относно помощта.
- (9) Комисията не получи становища от заинтересовани страни.

⁽¹⁾ Считано от 1 декември 2009 г. членове 87 и 88 от Договора за ЕО стават съответно членове 107 и 108 от ДФЕС. Двата набора от разпоредби по същество са идентични. За целите на настоящото решение позоваванията на членове 107 и 108 от ДФЕС следва по целесъобразност да се разбират като позоваванията съответно на членове 87 и 88 от Договора за ЕО.

⁽²⁾ ОВ С 69, 19.3.2004 г., стр. 11 и ОВ С 329, 24.12.2008 г., стр. 18.

⁽³⁾ ОВ С 69, 19.3.2004 г., стр. 11.

⁽⁴⁾ Ищецът изпраща напомнителни писма на Комисията, но не представя допълнителни официални мнения.

⁽⁵⁾ ОВ С 329, 24.12.2008, стр. 18.

- (10) След искане от 17 ноември 2008 г. за удължаване на срока, прието от Комисията на 21 ноември 2008 г., Германия представи на Комисията становището си с писмо от 23 декември 2008 г., регистрирано на 5 януари 2009 г.

II. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА ПОМОЩТА

II.1. Наименование на мярката

- (11) *Kredit an die Gesellschaft für Weinabsatz mit nachfolgendem Forderungsverzicht* [заем за Gesellschaft für Weinabsatz (компания за търговия с вино) и последващо опрощаване на задълженията]

II.2. Правно основание

- (12) Мярката е осъществена въз основа на договорно споразумение между *Wiederaufbaukasse der rheinland-pfälzischen Weinbaugebiete* (Фонд за възстановяване на лозарските райони в Райнланд-Пфалц, WAK) и *Gesellschaft für Weinabsatz Pfalz GmbH* (компания за търговия с вино от Пфалц, GfW).

II.3. Цел

- (13) Целта е да се отпусне заем на GfW за закупуване на гроздова мъст от лозарски предприятия и търговци. Като обезпечение са договорени гарантирани активи. Въпросните активи са предмет също така на клаузи с различни степени на запазване на правото на собственост (*Eigentumsvorbehalt*) от лозарските предприятия и търговците (*Weinbaugetriebe und Kommissionäre*) под формата на запазване на правото на собственост до погасяване на вземането, препродажба с прехвърляне на вземането за цената или запазване на правото на собственост до погасяване на всички вземания. Задълженията се опрощават, когато GfW изпада във финансови затруднения поради рязкото спадане на пазарните цени.

II.4. Публичен орган

- (14) WAK е публичноправно дружество от федерална провинция Райнланд-Пфалц, регистрирано в град Майнц. В рамките на лозарския сектор то функционира по начин, сходен с банка. Обичайната дейност на WAK се състои в отпускане на заеми за препарцелиране на земи. WAK се финансира от вноски, такси, заеми и безвъзмездни средства (член 8, параграф 1 от *Weinbergsaufbaugesetz* [Закон за развитие на лозарските предприятия]).

II.5. Бенефициери

- (15) Бенефициер на мярката е било GfW, на което е отпуснат заем от WAK при условия, които не отговарят на пазарните.
- (16) GfW е било дъщерно предприятие, изцяло притежавано от *Bauern- und Winzerverband Rheinland-Pfalz Süd* (Асоциация на земеделските производители и лозарските предприятия от южен Райнланд-Пфалц). Учредено е през 1984 г. за търговия с вино, като предметът му на дейност се състои в производство и търговия с пенливо вино, гроздов сок, гроздово желе, гроздов спирт и бренди.

GfW предоставя така също услуги на лозарските предприятия във връзка с мерки по дестилацията. Споменатите мерки по дестилацията включват мерките, обхванати от общата организация на пазарите⁽⁶⁾, и дестилацията, финансирана от държавата, която обикновено се извършва въз основа на решения на Съвета⁽⁷⁾. Във връзка с това GfW консултира дребни винопроизводители и организира транспорта на виното до дестилационните предприятия.

- (17) Други възможни бенефициери са лозарските предприятия и търговците, от които GfW получи възможност да закупи мъст благодарение на заема и които не опростиха нито едно от задълженията на GfW, когато WAK реши да направи това при изпадането на GfW във финансово затруднение.

II.6. Контекст на помощта

- (18) През 1999 г. GfW закупува 44 милиона литра мъст със заема от WAK в размер на 15 302 696,25 EUR и свои собствени средства. 60 % от гроздовата мъст е с най-малко 60 градуса по Oechsle и средно 81 градуса по Oechsle. 40 % от тази мъст, която представлява мъст за обикновено трапезно вино с най-малко 44 градуса по Oechsle, е закупена с цел печалба от изгодните условия на превантивна дестилация. За цялото количество закупена мъст е платена средна цена от 0,38 EUR на литър. Готово вино не е закупувано. Закупуването е извършено на базата на клаузи за запазване на правото на собственост запазване на правото на собственост до погасяване на вземането, запазване на правото на собственост при препродажба с прехвърляне на вземането за цената, както и запазване на правото на собственост от лозарските предприятия и търговците до погасяване на всички вземания. В същото време тези гарантирани активи са договорени като обезпечение за WAK.
- (19) Според представената от Германия информация бизнес планът на GfW е предвиждал възползване от възможностите за дестилация съгласно Регламент (ЕИО) № 822/87 за 40 % от гроздовата мъст и преработване на 60 % от мъстта в базово вино за производството на пенливо вино и продажба на производители на пенливо вино. Освен това GfW е планирало да задържи 20 % от базовото вино за срок от девет месеца до една година преди да бъде продадено на пазара като базово вино за производството на пенливо вино, с цел да се възползва от субсидиите от ЕС за съхранение на вино съгласно Регламент (ЕИО) № 822/87.
- (20) На 11 ноември 1999 г. лозарските предприятия и търговци получават авансово плащане на 80 % от покупната цена. Авансово са платени средно по 0,31 EUR на литър.

⁽⁶⁾ Регламент (ЕИО) № 822/87 на Съвета от 16 март 1987 г. относно общата организация на пазара на вино (ОВ L 84, 27.3.1987 г., стр. 1), от 1 август 2000 г. Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. относно общата организация на пазара на вино (ОВ L 179, 14.7.1999 г., стр. 1), с измененията.

⁽⁷⁾ Вж. напр. Решение 2000/808/ЕО на Съвета от 19 декември 2000 г. относно предоставяне на извънредна държавна помощ от властите на Федерална република Германия за дестилирането на някои продукти във винарския сектор (ОВ L 328, 23.12.2000 г., стр. 49).

- (21) През 1999 г. GfW изпраща 40 % от запасите си за превантивна дестилация. С оглед на понижението на цените на пазара на базово вино в края на 1999 г. GfW решава изобщо да не продава базово вино през тази година, а да изчака възстановяването на пазара през 2000 г.
- (22) През 2000 г., поради сравнително изобилната реколта и намаляващите продажби на пенливо вино, пазарът на бяло вино претърпява дори още по-голям срив (в някои случаи средните цени спадат с до 0,20 EUR). Много от виното в бъчви, което все още се съхранява, е трябвало да бъде изпратено отново за дестилация.
- (23) В резултат на изменение на общата организация на пазара на вино, прието през 1999 г. и влязло в сила на 1 август 2000 г. превантивната дестилация съгласно Регламент (ЕИО) № 822/87 е заменена с дестилация за снабдяване на пазара на спиртни напитки съгласно Регламент (ЕО) № 1493/1999. Условието са били значително по-лоши и е могло да се постигне само около половината от предишната цена за превантивна дестилация от 0,50 EUR — 0,55 EUR на литър.
- (24) След резкия спад в цените през 2000 г. за GfW е невъзможно да реализира очакваните печалби нито на пазара на вино, нито от дестилация за снабдяване на пазара на спиртни напитки. В резултат на това балансовата стойност на запасите на GfW е трябвало да бъде значително намалена, а оттам пасивите на GfW са превишили неговите активи.
- (25) Предвид гореописаните търговски проблеми е изготвен междинен финансов отчет за годината до 31 октомври 2000 г., който е проверен от одитор. Към 31 октомври 2000 г. пасивите на GfW (15 670 155 EUR) превишават текущите му активи (9 886 856 EUR) с 5 783 299 EUR. Пасивите на GfW към тази дата са представени в таблицата по-долу. Според доклад, изготвен от Wirtschaftsprüfungsgesellschaft Falk & Co. GmbH, GfW много скоро би било изправено пред производство по обявяване в несъстоятелност поради факта, че пасивите му превишават неговите активи, ако не се предприемат никакви мерки за предотвратяването на това.

(26) Таблица 1

(в EUR)	
Задължения към	Сума
WAK	10 150 959
Финансови институции	726 892
Доставчици	218 460
Лозарски предприятия и търговци	4 355 581
Други	218 263
Общо	15 670 155

- (27) Според §19 от Германския закон за несъстоятелността (*Insolvenzordnung*), ако пасивите на едно дружество превишават неговите активи, това е причина за

откриване на производство по обявяване в несъстоятелност. Поради тази причина Изпълнителният съвет на GfW, в съответствие с § 64 от закона за GmbH (стара версия) във връзка с § 19 от закона за несъстоятелността, е задължен да представи заявление за откриване на производството по несъстоятелност в рамките на три седмици от изпадането в състояние, в което пасивите му превишават неговите активи.

- (28) Поради заплахата от несъстоятелност GfW иска от някои кредитори (WAK, лозарските предприятия и около 130 търговеца, обвързани с покупката, описана в съображение 18) да опростят част от неуредените му задължения, за да може дружеството да продължи да търгува. По отношение на лозарските предприятия и търговците опрощаването е трябвало да обхване 90 % от неуредените задължения, което означава, че те биха получили още само около 2 % от договорената покупна цена. Оставащият дефицит е трябвало да бъде елиминиран чрез необходимата промяна на поредността на вземанията в полза на другите кредитори и опрощаване на задълженията от страна на WAK.

- (29) В качеството си на главен кредитор (вж. таблица 1) с гаранции от по-заден ред, WAK има значителен интерес да бъде избягнато предстоящото обявяване в несъстоятелност. По тази причина последното се опитва да убеди лозарските предприятия и търговци да се съгласят с опрощаването на част от задълженията към тях. WAK подписва също така писмено споразумение с GfW на 4 декември 2000, в което се съгласява да остави на по-заден ред част от неуредените си задължения, съответстващи на дефицита на GfW, в полза на останалите кредитори. Окончателният размер на вземанията с променена поредност е щял да бъде определен едва след получаване на декларациите за опрощаване на задълженията от лозарските предприятия и от търговците, така че размерът на вземанията с променена поредност да се сведе до минимум. Договорено е също така, че, ако избягването на производство по несъстоятелност на по-късен етап се окаже необходимо, WAK да опрости задълженията в същия размер, каквато е и сумата на задълженията, чиято поредност е променена в полза на другите кредитори.

- (30) 1 700 от общо 2 700 лозарски предприятия и търговци декларират своята готовност да опростят 90 % от оставащите задължения към тях, което съответства на около 60 % от неуредените задължения на групата като цяло. Останалите лозарски предприятия и търговци обаче или изрично отхвърлят предложението, или не отговарят на искането. Ясно е, че някои от тях са решили да не опрощават задълженията към тях, поради своите гаранции от по-преден ред, а някои от тях са продължили задържането на собствеността и вече са получили авансово плащане на 80 % от договорената цена. Това означава, че в случай на производство по несъстоятелност постъпленията им биха били по-високи от предложените 2 % от договорената покупна цена.

- (31) Освен това много от лозарските предприятия и търговците подават жалби срещу GfW и тези жалби са разгледани от съда, който предлага споразумения за уреждане на задълженията. Според споразуменията GfW трябвало да плати 70 % от оставащите задължения, 30 % трябвало да бъдат опростени. Съдът решил също така, че GfW ще трябва да

поеме 80 % от съдебните такси. Аналогични споразумения за уреждане на задълженията са предложени от други съдилища и, като има предвид това, GfW вече не може да очаква, че другите лозарски предприятия и търговци ще се съгласят да се откажат от 90 % от оставащите задължения към тях. Освен това няколко лозарски предприятия и търговци тогава декларират, че ще изискат 100 % изплащане на оставащите 20 %.

- (32) § 305а от Германския закон за несъстоятелността гласи, че извънсъдебното споразумение за избягване на уреждането на дългове се счита за неуспешно, когато дори един единствен кредитор реши да пристъпи към принудително изпълнение след началото на преговорите по извънсъдебното уреждане на спора.
- (33) По тази причина, противно на първоначалното си намерение, GfW вече не може да иска от лозарските предприятия и търговците да опростят каквато и да било част от задълженията му към тях. Вместо това, GfW подписва споразумение с WAK на 21 февруари 2001 г., в което се казва, че WAK е съгласен да покрие изцяло дефицита на GfW от 2000 г., като опрости 5 005 441,60 EUR от неговите задължения. През периода 1 януари 2001 г. — 31 декември 2001 г. няма да се начислява лихва по оставащия кредит. В споразумението се предвижда също така, че оставащите задължения към лозарските предприятия и търговците ще бъдат уредени изцяло. По този начин е осигурена гаранция за задълженията към WAK, чиято поредност не е променена, положението с дефицита е поправено, за момента производството по несъстоятелност е избягнато и GfW може да продължи да осъществява своята дейност.
- (34) През периода 1 ноември 2000 г. — 31 декември 2000 г. GfW извършва погасявания на заема от WAK в размер на 1 440 446,92 EUR. През периода 2001—2005 г. GfW продължава да функционира и извършва редовни погасявания по своя заем от WAK на обща стойност 3 728 969,40 EUR. Освен това през 2001 г. GfW извършва плащания на лихва към WAK в общ размер на 149 757,16 EUR.
- (35) Поради спад в оборота в обичайните сфери на дейност на GfW, както и недостатъчната капитализация, дружеството решава да преустанови цялата си дейност и да бъде ликвидирано до 31 декември 2004 г. Всички останали запаси от другите сфери на дейност са били продадени. Всички постъпления се използват за погасяване на задълженията към WAK. С купувача (частно лице) е договорено, че стойността на всички оставащи запаси съгласно инвентарния опис към 31 декември 2004 г. ще бъде прехвърлена на WAK в края на 2005 г. Стойността би била първоначалната покупна цена от 79 579,79 EUR.
- (36) В крайна сметка GfW е прекратено, считано от 1 юни 2005 г., и заличено от търговския регистър през 2006 г. Няма нито правопреемник, нито каквото и да било юридическо лице, от което помощта би могла да се възстанови.
- (37) До 31 декември 2005 г. са погасени 9 897 154,65 EUR от заема и са извършени плащания на лихви в размер на

793 994,99 EUR. След ликвидацията оставащите активи на GfW (87 079,79 EUR), останалите неуредени задължения към WAK в размер на около 313 000 EUR са обявени за невъзстановими и са отписани. Следователно частта от заема, която не е възстановена, възлиза общо на 5 318 441,60 EUR (първоначалното опрощаване на задълженията в размер на 5 005 441,60 EUR плюс неуредените задължения от 313 000 EUR след ликвидацията).

II.7. Характер и интензитет на помощта

- (38) Заемът от WAK за GfW в размер на 15 302 696,25 EUR е отпуснат на няколко вноски през 1999 г. за срок от 12—18 месеца:

(в EUR)	
11.11.1999 г.	5 936 061,62
25.11.1999 г.	6 868 777,04
1.12.1999 г.	585 429,72
13.12.1999 г.	112 110,66
17.12.1999 г.	1 800 317,21
Общо	15 302 696,25

- (39) Начисляваните лихви са следните:

4-то тримесечие 1999 г.	3,28 %
1-во тримесечие на 2000 г.	3,51 %
2-ро тримесечие 2000 г.	4,15 %
3-то тримесечие 2000 г.	4,80 %
4-то тримесечие 2000 г.	5,15 %
2001	4,55 %-5,25 %

- (40) На 11 ноември 1999 доставчиците получават авансово плащане на 80 % от договорената цена. Освен това, в резултат на продължителното задържане на собствеността, предвидено за някои доставчици, което не се преустановява при преработка или смесване, част от запасите са използвани за обезпечаване на оставащите задължения в размер на 20 % към тези доставчици. Запасите са използвани също така като обезпечение за WAK. Поради запазването на правото на собственост обаче правата на WAK върху част от запасите са с по-заден ред до момента на погасяване на всички вземания. Следователно GfW и неговите кредитори, от които WAK е основният, носят по-значителен риск от колебания на цените.

- (41) По отпуснатия от WAK заем на GfW се плаща само ограничена лихва: от 11 ноември 1999 г. до 31 декември 1999 г. (в размер на 3,28 %), от 1 януари 2000 г. до 31 декември 2000 г. (3,51 % — 5,15 %) и от 1 януари 2001 г. до 31 декември 2001 г. (4,55 % — 5,25 %). След 31 декември 2001 г. не са начислявани повече лихви.
- (42) Като се има предвид рискът, поет от WAK с отпускането на парични средства на GfW, върху редовния лихвен процент е трябвало да бъде начислена значителна премия за риск. Тъй като към лихвения процент не е била добавена такава премия, следователно към момента на отпускане на заема има елемент на помощ. Този елемент на помощ може да се изчисли като разликата между начисления лихвен процент и пазарния лихвен процент плюс премията за риск, която е трябвало да бъде начислена.
- (43) Според Известието на Комисията относно метода за определяне на референтната ставка и размера на сконтовия процент⁽⁸⁾, изменено от Известие на Комисията за техническа корекция на метода за определяне на референтния и сконтовия лихвен процент⁽⁹⁾, приложимо през въпросния период, базисната референтна ставка за Германия е между 5,23 % и 6,33 %. По смисъла на известието определената референтна ставка е базисна ставка и може да бъде повишавана, при положение че има значителен риск (например едно предприятие е в лошо икономическо състояние или когато обикновено изискваната от банките гаранция не бъде предоставена). В тези случаи премията може да достигне до 400 базисни точки или повече, ако никоя частна банка не се съгласи да отпусне съответния заем.
- (44) Според Германия лихвените проценти, начислявани от германските банки през същия период за аналогични кредити, са между 5,25 % и 6,50 % (VR-Bank Südliche Weinstrasse e.G.) и 5,40 % и 6 % (Die Kreissparkasse Bad Dürkheim).

II.8. Продължителност на мярката

- (45) Еднократна мярка.

II.9. Причини за откриване на официалната процедура по разследване

- (46) Комисията откри официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 от ДФЕС поради подозрения, че съгласието за промяна на поредността на вземанията в полза на другите кредитори и опрощаването на задълженията би могло да представлява държавна помощ по смисъла на член 107 от ДФЕС.
- (47) Въз основа на информацията, която е на разположение към момента на откриване на официалната процедура по разследване, Комисията по-специално разглежда дали съгласието за промяна в поредността на вземанията и опрощаването на задълженията са били направени в съответствие с критерия за частния кредитор.
- (48) Чрез него се преценява дали при същите пазарни условия един частен кредитор би действал или е действал по същия начин както публичния кредитор. По отношение на разглеждания случай GfW има задължения към частни кредитори в размер на 5,5 милиона EUR към 31 октомври 2000 г., но нито един от тях не е опростил задълженията към него. Докладът на независимия одитор показва, че има икономически смисъл в това WAK да се съгласи на промяна в поредността на вземанията и да опрости част от задълженията към него, но не обяснява защо нито един от другите кредитори не е бил готов от своя страна да опрости задълженията.
- (49) При откриването на официалната процедура по разследване Комисията стигна до заключението, че към момента на откриване на процедурата не би могло да се изключи, че промяната в поредността на вземанията и опрощаването на задълженията от страна на WAK (заема, отпуснат на GfW, и бъдещите лихвени плащания по този заем), не са извършени в съответствие с критерия за частния кредитор, тъй като изглеждат по-високи от абсолютно необходимото и прекомерно много облагодетелстват не само GfW, но също така и другите кредитори (основно лозарските предприятия и търговците), към които задълженията са били изплатени изцяло.
- (50) След това откритата официална процедура по разследване е разширена с оглед включване и отпускането на заема. По-специално съмнения са изразени по отношение на това дали отпускането на заема е направено при пазарни условия (не е начислена премия за риск) и с достатъчно обезпечение.
- (51) В разширената официална процедура по разследване отново е изразено съмнение по отношение на евентуална помощ за лозарските предприятия и търговци. Според наличната към дадения момент информация изглежда, че заплатената за гроздовата мъст цена е над пазарната, че целта на сделката е не да се увеличат до максимум печалбите, а да се подпомогне пазарът на вино и мъст, както и че предоставените гаранции на лозарските предприятия и търговци според договора за продажба са по-изгодни в сравнение с такива при нормални обстоятелства.
- (52) Съмнението относно цената е засилено от документи, предоставени от Германия след първото откриване на процедурата, които показваха колебания в цената на литър трапезно вино (без ДДС) през 1999 г. в района Райнланд-Пфалц от най-малко 0,26 EUR (октомври — ноември) до 0,30 EUR (юни — септември), 0,35 EUR (април) и най-много 1,10 EUR (февруари, юни, ноември, декември). Следователно минималната пазарна цена, която би могла да бъде постигната за трапезно вино към момента на отпускане на заема, е 0,26 EUR на литър.
- (53) По тази причина средната покупна цена от 0,38 EUR на литър изглежда над най-ниската пазарна цена около 0,26 EUR на литър.

⁽⁸⁾ ОВ С 273, 9.9.1997 г., стр. 3.

⁽⁹⁾ ОВ С 241, 26.8.1999 г., стр. 9.

III. ЖАЛБИ И ИНФОРМАЦИЯ ОТ ТРЕТИ СТРАНИ

- (54) Комисията получи информация, че горепосоченото опрощаване на задълженията е било финансирано със средства на WAK. Твърди се, че поради понижената капиталова база на WAK в качеството си на публичен орган, който финансира WAK, федералната провинция Райнланд-Пфалц е проучила възможността за капиталова инжекция, но в крайна сметка е решила да не го прави.
- (55) Комисията получи жалба с твърдения за наличието на държавна помощ в опрощаването на задължения от страна на WAK. Жалбоподателят заявява, че GfW е участвало в конкуренцията за продажба на винени дестилати и в резултат на опрощаването в полза на това дружество, конкурентите му ще имат значителни проблеми при продажбата на собствените си продукти. Жалбоподателят представи няколко статии от вестници с информация за опрощаването на задълженията от страна на WAK в полза на GfW.
- (56) Същият жалбоподател препраща така също писмо, което е получил от прокуратурата в Kaiserslautern (централна служба за икономически престъпления) в отговор на изпратено до тях негово писмо. В писмото от прокуратурата в Kaiserslautern се обобщава получената от жалбоподателя под формата на статии от вестници и твърдения информация, като жалбоподателят се уведомява, че въз основа на получената информация няма основания за откриване на досъдебно производство.

IV. МНЕНИЯ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

- (57) В рамките на официалните процедури по разследване Комисията не е получила каквито и да било становища.
- (58) Повторните писма от жалбоподателя след първоначалното откриване на процедурата не съдържат никакви нови факти или аргументи.

V. МНЕНИЕ НА ГЕРМАНИЯ

V.1. Елемент на помощ към момента на отпускане на заема

- (59) Германия е представила подробна информация за условията по отпуснатия от WAK заем на GfW, която е включена в описанието на мярката в раздел II.
- (60) В представените от нея становища Германия се съгласява, че лихвата, начислена от WAK по отпуснатия на GfW заем, е била по-ниска от пазарния процент. Германия признава, че разликата между пазарния процент и начисления лихвен процент представлява помощ за GfW по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.
- (61) Германия също предоставя доказателства, че GfW е ликвидирано и прекратено, считано от 1 юни 2005 г. Всички останали запаси от другите сфери на дейност са били продадени. Всички постъпления се използват за

погасяване на задълженията към WAK. С купувача (частно лице) е договорено, че стойността на всички оставши запаси съгласно инвентарния опис към 31 декември 2004 г. ще бъде прехвърлена на WAK в края на 2005 г. Стойността би била първоначалната покупна цена от 79 579,79 EUR. GfW е заличено от търговския регистър през 2006 г. и няма нито правоприемник, нито каквото и да било юридическо лице, от което да може да се възстанови помощта. Следователно, съгласно установената съдебна практика⁽¹⁰⁾, според Германия каквото и да било възстановяване е невъзможно.

- (62) Германия уверява, че предоставеното от GfW запазване правото на собственост до погасяване на вземането, запазване на правото на собственост при препродажба с прехвърляне на вземането за цената, както и запазването на правото на собственост до погасяване на всички вземания във връзка с продажбата на гроздова мъст е отговаряло на обичайната стопанска практика. Германия уверява също така, че приемането на гарантираните активи като обезпечение въпреки запазването на правото на собственост, какъвто е случаят с WAK при отпускането на заема на GfW, също отговаря на обичайната стопанска практика.

- (63) Освен това Германия твърди, че закупуването на гроздова мъст от GfW през есента на 1999 г. е било извършено по пазарна цена, тъй като 60 % от закупената мъст е била висококачествена мъст (с минимум 60 градуса по Oechsle), а не мъст за обикновено трапезно вино, както е допуснато при откриването на процедурата. Според Германия изискванията за качество на гроздовата мъст при производството на пенливо вино са по-високи от изискванията при трапезно вино (съответно минимум 60 и 44 градуса по Oechsle). Останалите 40 % от гроздовата мъст е била мъст за обикновено трапезно вино, закупена с цел извличане на полза от изгодните условия на превантивната дестилация.

- (64) В своето становище Германия подчертава, че пазарната концепция на GfW за 60 % от запасите включва закупуването на висококачествена мъст в големи количества и последващото ѝ преработване в еднородни партии от базово вино за производството на пенливо вино в съответствие с изискванията на винарните за еднородност и качество. Базовото вино за производство на пенливо вино изисква ниско съдържание на SO₂ и високо съдържание на плодови киселини. Това би могло да се постигне само ако гроздовата мъст се закупи през периода на есенните продажби и GfW само преработи мъстта в базово вино.

- (65) Според предоставената от Германия информация за пазара на базово вино за пенливо вино, базовата цена, плащана за един литър мъст с 60 градуса по Oechsle, е била 0,312 EUR на литър. За всеки допълнителен градус по Oechsle (до максимум 80 градуса по Oechsle) са заплащани по 0,005 EUR на литър. В съответствие с този принцип лозарските предприятия и търговците са получили заплащане за тяхната висококачествена гроздова мъст — 60 % от закупената мъст.

⁽¹⁰⁾ Съд на Европейския съюз, 21.3.1990 г., Белгия/Комисия (Tubemeuse), C-142/87, Recueil, стр. I-959.

(66) В този контекст Германия насочва вниманието към съответния пазар. Според нея пазарната цена за обикновено трапезно вино не може да се възприема като еталон за тези 60 % от запаса, тъй като съответният пазар за GfW не е пазарът на обикновено трапезно вино, а пазарът на по-висококачествено базово вино, което да се използва за производството на пенливо вино. Германия се позовава също така на теорията за заменяемост на търсенето, при която се изтъква, че два продукта не се търгуват на един и същ пазар, ако единият не може да бъде заместен от другия, дори цената на единия да се промени. В разглеждания случай специфичните изисквания към гроздовата мъст и базовото вино за производството на пенливо вино не позволяват заместването им с мъст за обикновено трапезно вино или трапезно вино, дори и цената на трапезното вино значително да намалее. Следователно понижението в цената на трапезното вино няма да окаже въздействие върху цената на гроздовата мъст за производството на пенливо вино, защото те не са взаимозаменяеми.

(67) Според статистическите данни за вноса на Германската асоциация на лозарите (Deutscher Weinbauverband) за периода 1998—2001 г. внесеното бяло вино, което благодарение на високото си качество е подходящо за производството на пенливо вино, е било с пазарна цена от 0,38 EUR на литър, която е значително по-висока от цената 0,26 EUR на литър, посочвана за трапезно вино. В становището си Германия заключва, че съществуват два отделни пазара — един на обикновено трапезно вино и гроздова мъст за трапезно вино и друг пазар за висококачествено базово вино и висококачествена гроздова мъст за производството на пенливо вино.

(68) Според Германия по тази причина следва да се заключи, че съответният пазар за виното, което не е изпратено за дестилация, е пазарът на висококачествено базово вино за производството на пенливо вино, на който достигнатите цени са много по-високи (0,38 EUR на литър), а не пазарната цена на обикновеното трапезно вино (0,26 EUR на литър). Поради това Германия твърди, че платената от GfW цена за гроздова мъст е отговаряла на пазарната цена на съответния пазар и е включвала нормален марж на печалбата.

(69) В допълнение GfW е планирало да участва в програмите на ЕС за съхранение и дестилация (GfW преди това вече е предлагало такива услуги на лозарите). Съгласно програмата за съхранение се плащат по 0,06 EUR на литър за 20 % от запасите, които по-късно следва да бъдат продадени като базово вино за производството на пенливо вино. Съгласно програмата за дестилация са плащани 0,50 EUR — 0,55 EUR на литър за 40 % от запасите, изпратени за дестилация.

(70) Според становището на Германия е било възможно от тези дейности да се извлече полза, когато WAK е отпуснал заема на GfW. От една страна, GfW е възнамерявало да използва 40 % от закупената мъст за превантивна дестилация през декември 1999 г. при цена на дестилацията, която значително надвишава покупната (0,50 EUR — 0,55 EUR на литър). От друга страна, според прогнозите производителите на пенливо вино биха платили относително добри цени (между 0,36 EUR и 0,41 EUR на литър) за големи партии еднородно базово вино с гарантирано качество. Германия твърди, че GfW би могло да постигне средни приходи от

продажби в размер на 0,44 EUR — 0,46 EUR на литър, което е доста над средната стойност от 0,38 EUR на литър, заплатени на лозарските предприятия и търговци.

(71) Планирането е базирано на следните допускания за целеви цени:

	Обем	Цена/литър в EUR
Дестилация 0,50—0,55	40 %	0,50-0,55
Субсидия на ЕС за съхранение на вино/мъст (1 година): 0,06 EUR/l и последваща продажба като базово вино за производството на пенливо вино	20 %	0,435
Продажба като базово вино за производството на пенливо вино	40 %	0,375

(72) На база на тези допускания е очаквана средна продажна цена от 0,44 EUR — 0,46 EUR на литър.

(73) Горепосочената прогноза за продажби води до следното изчисление на печалбата:

	Цена/литър в EUR
Покупна цена и преработка	0,37-0,38
Приход от продажба на базово вино за производството на пенливо вино, дестилация, субсидии за съхранение	0,44-0,46
Очаквана печалба	0,06-0,09

(74) На базата на общ обем от около 44 милиона литра е очаквана обща печалба от около 2,64 милиона EUR и 3,96 милиона EUR.

(75) Германия заявява също така, че пазарната цена на трапезното вино, посочена от Европейската комисия в решенията за откриване на процедурата (0,26 EUR на литър), е най-ниската котировка за ноември 1999 г. за трапезно вино. Пълната котировка за ноември 1999 г. е пазарна цена между 0,26 EUR и 0,56 EUR на литър. Освен това посоченият диапазон е пълният ценови диапазон за цялата 1999 г. За 2000 г. ценовият диапазон е между 0,20 EUR и 0,41 EUR на литър. Германия подчертава също така, че 60 % от гроздовата мъст, закупена от GfW, е била средно 81 градуса по Oechsle, което е много повече от изискването за трапезно вино — 44 градуса — и това, разбира се, е било отразено в цената, заплатена от GfW за гроздовата мъст.

V.2. Елемент на помощ към момента на промяна на передността на вземанията в полза на частните кредитори и опрощаване на задълженията

(76) Според Германия след изготвянето на междинен финансов отчет през ноември 2000 г. е установено, че GfW е изправено пред несъстоятелност. Тогава GfW има

дефицит от около 6 милиона EUR, което е било потвърдено при изготвянето на годишния финансов отчет за 2000 г. Причината за дефицита е, че стойността на запасите, които все още са притежание на GfW, е намаляла вследствие на значителния рязък спад в пазарните цени, което означава, че GfW е могло да продаде своите запаси само на по-ниска цена от първоначално предвидената.

- (77) Според представената от Германия информация към 31 октомври 2000 г. GfW все още има задължения към WAK в размер на около 10 милиона EUR. WAK е получил като обезщетение гарантирани активи на GfW, оценени на 5,7 милиона EUR към дадения момент. Те са били обект на запазване правото на собственост от лозарските предприятия и търговците до погасяване на вземането, при препродажба с прехвърляне на вземането за цената, както и запазване на правото на собственост до погасяване на всички вземания, което според Германия би им осигурило привилегированост на вземанията в случай на несъстоятелност. Затова според Германия, ако е била открита процедура по несъстоятелност, GfW би трябвало да уреди плащането към лозарските предприятия и търговци на стойност от около 3,5 милиона EUR преди да могат да бъдат извършени плащания към който и да било друг кредитор.
- (78) С цел своевременно намиране на изход от тази ситуация на дефицит и избягване на откриването на процедура по несъстоятелност в съответствие с § 64 от закона за GmbH (стара версия) във връзка с § 19 от закона за несъстоятелността, са били необходими незабавни действия.
- (79) Германия отбелязва, че, като основен кредитор с обезпечение от по-заден ред, WAK е имал голям интерес да се избегне предстоящата несъстоятелност. Следователно той се е опитал да убеди лозарските предприятия и търговците да опростят част от задълженията към тях и на 4 декември 2000 г. се е договорил с GfW за следното:
- съгласие за промяна в поредността на вземания в полза на другите кредитори в същия размер като дефицита, след като лозарските предприятия и търговците са се съгласили да опростят 90 % от оставащите задължения към тях,
 - опрощаване на задълженията, за които е договорена промяна в поредността, но само ако е необходимо.
- (80) Въпреки успешното начало на преговорите с по-голямата част от лозарските предприятия и търговците, които се съгласяват задълженията към тях да бъдат опростени, в крайна сметка GfW претърпява неуспех поради съгласуваните действия на някои от лозарските предприятия и търговци и техните адвокати. Те не желаели да опростят задълженията към тях поради по-благоприятното си положение по отношение на гаранциите в резултат на запазеното си право на собственост до погасяване на вземането, при препродажба с прехвърляне на вземането за цената, както и запазеното си право на собственост до погасяване на всички вземания, и подали жалби. Тези жалби са разгледани от съда, откъдето са предложени споразумения за уреждане на задълженията. Според

споразуменията GfW трябвало да плати 70 % от оставащите задължения, 30 % трябвало да бъдат опростени. Съдът решил също така, че GfW ще трябва да поеме 80 % от съдебните такси. Подобни споразумения за уреждане на задължения били предложени и от други съдилища. Предвид това за GfW повече не било възможно да очаква, че лозарските предприятия и търговците ще се съгласят да опростят 90 % от оставащите задължения към тях. Освен това няколко лозарски предприятия и търговци тогава декларират, че ще изискат 100 % изплащане на оставащите 20 %. Фактът, че 1 700 от 2 700 лозарски предприятия и търговци вече били заявили, че биха опростили част от задълженията към тях, вече няма значение, тъй като § 305a от германския закон за несъстоятелността гласи, че извънсъдебното споразумение за избягване на производство по несъстоятелност се счита за неуспешно, когато дори един единствен кредитор реши да пристъпи към принудително изпълнение след започването на преговори за извънсъдебно уреждане на спора.

- (81) По тази причина на 21 февруари 2001 г. WAK се съгласява с GfW да покрие дефицита от 2000 г. като опрости 5 005 441,60 EUR от задълженията към него, като не се начислява лихва върху оставащия дълг за периода 1 януари 2001—31 декември 2001 г. и като бъдат изцяло уредени задълженията към лозарските предприятия и търговците. Така е гарантирано обезпечението на задълженията, за които не е договорена промяна на поредността. Дефицитът на GfW е отстранен, производството по несъстоятелност е избягнато и GfW е можело да продължи да функционира.
- (82) Германия твърди, че и промяната на поредността на вземанията, и опрощаването на задълженията отговарят на критерия за частния кредитор. В подкрепа на това твърдение Германия се позовава на съответната съдебна практика.
- (83) Опрощаване на част от задълженията може да е необходимо, за да се увеличи действително възстановената сума ⁽¹¹⁾. Един частен кредитор би действал по такъв начин, че да сведе своите загуби до минимум. Ако дадено задължение не е било гарантирано в достатъчна степен, споразумението за отлагане на погасяването би увеличило шансовете за погасяване без загуби, тъй като длъжникът ще има възможност да преодолее кризата и да подобри положението си ⁽¹²⁾. В решението си по делото HANSA Първоинстанционният съд отхвърля дотогавашната практика на Комисията да изисква равен дял опрощаване на задълженията за частни и публични кредитори по отношение на дела им от дълга. Вместо това съдът установява, че критерият за частния кредитор може да се прилага така също, когато опрощаването е асиметрично при различните кредитори. Първоинстанционният съд подчертава, че решаващ е статутът на кредитора като притежател на обезпечено, привилегировано или обикновено вземане, т.е. редът на гаранциите на различните кредитори. Първоинстанционният съд установява, че публичен кредитор действа като частен кредитор, когато решава да опрости част от задълженията към него на база на задълбочена и мотивирана оценка на

⁽¹¹⁾ Съд на Европейския съюз, 29.4.1999 г., Испания/Комисия, C-342/96, Recueil, стр. I-2459.

⁽¹²⁾ Съд на Европейския съюз, 22.11.2007 г., Испания/Lenzing, C525/04, Сборник, стр. I-9947.

това колко би могъл да възстанови, на база на риска от ликвидация и също на шанса фирмата да възстанови своята жизнеспособност⁽¹³⁾. Последно Германия се позовава на решението на Комисията по делото Huta Stalowa, в което Комисията реши, че не съществува предимство и, следователно, държавна помощ, когато реструктурирането би довело да по-големи постъпления от ликвидацията⁽¹⁴⁾.

- (84) На тази база Германия твърди, че с оглед на положението на WAK на основен кредитор и на по-задния ред на неговите гаранции в сравнение с лозарските предприятия и търговците, както съгласието за промяна на поредността на вземанията в полза на другите кредитори, така и опрощаването на задълженията е било в съответствие с критерия за частния кредитор и не представлява държавна помощ. В случай на производство по несъстоятелност WAK би изгубил най-малко същата, а най-вероятно значително по-голяма сума от оставащото към него задължение.
- (85) WAK би могъл да има пълни гарантирани права върху оставащите запаси и би могъл да обезпечи по-голямо погасяване на оставащите задължения към него от погасяването в случай на несъстоятелност само ако избегне несъстоятелността на GfW и уреди оставащите задължения към лозарските предприятия и търговци.
- (86) От гледна точка на положението преди операцията, поведението на WAK според Германия е било правилно, особено предвид факта, че е успял да си осигури по-голямо погасяване, като е преобразувал по-задния ред на своето обезпечение в гаранция от първи ред и е избегнал предстоящата несъстоятелност на GfW. Според Германия в такава ситуация всяка частна банка би действала по същия начин.
- (87) Според германските органи резултатът от предварителната оценка на финансовите отчети на GfW би бил, че чрез запазването на GfW, WAK би могъл да получи погасяване на задължения в размер на 5 112 918,81 милиона EUR. От друга страна, ако GfW е започнало процедура по несъстоятелност, WAK би могъл единствено да получи погасяване на задължения в размер най-много на 2,4 милиона EUR. Това означава разлика от най-малко 2,7 милиона EUR.
- (88) Това се потвърждава от доклад от 3 февруари 2003 г., изготвен от независим одитор⁽¹⁵⁾, поръчан от WAK и представен от германските органи. В доклада се стига до заключението, че е обосновано от икономическа гледна

точка WAK да се съгласи с промяна на поредността на своите вземания в полза на другите кредитори, да опрости част от тези задължения в горепосочения размер и да опрости бъдещи плащания на лихви. Представените от Германия причини за тези заключения са както следва:

- Ако WAK не беше променил поредността в полза на другите кредитори и опростил задълженията към него и лихвените плащания, GfW е трябвало да подаде заявление за обявяване в несъстоятелност и би било ликвидирано. Задълженията към WAK би трябвало да бъдат покрити от продажбата на запасите на GfW.
- Ако дружеството е било ликвидирано, стойността на запасите на GfW би спаднала. Действителните постъпления от продажбата на запасите би била само около 50 % — 70 % от балансовата стойност. Следователно, при отчитане на гарантираните права, постъпленията биха възлезли на сума между 1,84 милиона EUR и 2,4 милиона EUR.
- Производството по несъстоятелност е скъпоструващо.
- Германският закон за несъстоятелността („InsO“) предвижда право на отделяне на продукти със запазено право на собственост от масата на несъстоятелността; изборът между изпълнението на договора и отделянето на активи обаче се определя от синдика (параграф 103 от InsO). Отделянето на активи е възможно само ако синдикатът откаже да изпълни договор като в този случай кредиторът може да се оттегли от договора и да поиска отделяне на активите, а има право и на обезщетение за неизпълнението на договора. Авансовите плащания могат да бъдат приспаднати. В замяна на това GfW може да поиска възстановяване на вече извършените плащания, които могат да бъдат прихванати от обезщетението за неизпълнение на договора.
- Обратно, след като WAK се съгласи да промени поредността на част от задълженията към него, от юридическа гледна точка е възможно GfW да избегне производството по несъстоятелност и, след като опрости част от задълженията и лихвените плащания, неуредените задължения към WAK да са в размер на 5,15 милиона EUR, които може да се очаква, че ще бъдат възстановени в резултат на факта, че GfW ще продължи да функционира.
- Отбелязва се също така, че ако е било открито производство по несъстоятелност, погасяването по заема от 1 440 476,92 EUR, направено от GfW към WAK през периода 1 ноември — 31 декември 2000 г. би било оспорено от GfW съгласно правилата за несъстоятелност. Това би довело до задължаването на WAK да погаси тези срдства.

⁽¹³⁾ Първоинстанционен съд, 11.7.2002 г., HANSA/Комисия, T-152/99, Recueil, стр. II-3049.

⁽¹⁴⁾ Решение на Комисията от 25.9.2007 г. относно случай на държавна помощ C 32/06 (ex N 179/06), приложена от Полша за Huta Stalowa Miasteczko Śląskie SA.

⁽¹⁵⁾ Wirtschaftsprüfungsgesellschaft Falk & Co. GmbH

- (89) Германия подчертава, че предварителната оценка показва, че вариантът с промяна на поредността на вземанията в полза на другите кредитори и опрощаване е по-обоснован от икономическа гледна точка, тъй като получената сума чрез избягване на несъстоятелността на GfW е 4 670 517,65 EUR, т.е. по-голяма от максимума от 2,4 милиона EUR, който би могъл да бъде обезпечен при производството по несъстоятелност.
- (90) Германия стига до заключението, че тъй като промяната на поредността на вземанията и опрощаването на задълженията са били извършени в съответствие с критерия за частния кредитор, не е имало помощ за лозарските предприятия и търговците към момента на промяната на поредността и опрощаването на задълженията от страна на WAK.

VI. ОЦЕНЯВАНЕ НА ПОМОЩТА

VI.1. Обща организация на пазара

- (91) До влизането в сила на Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета от 29 април 2008 г. относно общата организация на пазара на вино ⁽¹⁶⁾ лозарството и винарството са уреждани с Регламент (ЕО) № 1493/1999. Член 71 от Регламент (ЕО) № 1493/1999 гласи, че членове 87, 88 и 89 от Договора (сега членове 107, 108 и 109 от ДФЕС) се прилагат за производството и търговията с продуктите, обхванати от него. Преди 31 юли 2000 г. лозарството и винопреработването бяха уредени чрез Регламент (ЕИО) № 822/87. Член 76 от Регламент (ЕИО) № 822/87 гласи, че членове 92, 93 и 94 от Договора (сега членове 107, 108 и 109 от ДФЕС) се прилагат за производството и търговията с продуктите, посочени в член 1 от регламента. Следователно въпросните мерки следва да бъдат разглеждани в светлината на правилата за държавни помощи.

VI.2. Наличие на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС

- (92) Според член 107, параграф 1 от ДФЕС всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е забранена.
- (93) WAK е публичноправно дружество и се финансира отчасти със средства от федерална провинция Райнланд-Пфалц и отчасти от парафискални такси. Следователно мярката се финансира от ресурси на държава членка.
- (94) Помощта за дадено предприятие засяга търговията между държавите членки, когато въпросното предприятие функционира на пазар, отворен за търговия в рамките

на Съюза ⁽¹⁷⁾. Търговията със земеделски продукти в рамките на Съюза е значителна. Следователно настоящата помощ може да засегне търговията между държавите членки ⁽¹⁸⁾.

- (95) Съдът е постановил, че за да се определи дали дадена държавна мярка представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, е необходимо също така да се установи дали предприятието получател извлича икономическо предимство, което не би получило при нормални пазарни условия ⁽¹⁹⁾, и/или дали мярката е дала възможност на предприятието да избегне поемането на разходи, които нормално би трябвало да заплати от своите собствени финансови ресурси ⁽²⁰⁾. Това действително би било достатъчен признак за евентуално нарушение на конкуренцията ⁽²¹⁾.

VI.2.1. Наличие на помощ за Gesellschaft für Weinabsatz (GfW)

VI.2.1.a. Отпускането на заем от WAK

- (96) Заемът в размер на 15 302 696,25 EUR е отпуснат от WAK през есента на 1999 г. За срока на заема на GfW е начислена лихва в размер между 3,28 % и 5,25 %. Не е начислена премия за риск. Референтният процент за Германия през този период е между 5,23 % и 6,33 %.
- (97) Германия е съгласна със становището на Комисията, че отпускането на заема не е било по пазарни условия. Ако заемът е бил отпуснат при пазарни условия, би била начислена по-висока базова ставка и би била добавена премия за риск, като се има предвид ограничената гаранция, която обезпечението по заема предлага.

- (98) Може да се заключи, че отпуснатият заем на GfW съдържа елемент на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, тъй като GfW е извлякло икономическо предимство, което не би получило при нормални пазарни условия. Елементът на помощ се изчислява като разликата между начислената лихва и референтната ставка плюс подходяща премия за риск.

(99) Евентуално предаване на помощ на правоприетници

⁽¹⁷⁾ Вж. по-специално решението на Съда на Европейския съюз от 13.7.1988 г., Франция/Комисия, C-102/87, Recueil, стр. 4067.

⁽¹⁸⁾ През 1999 г. обемът на германската търговия с вино в рамките на Съюза беше 10 364 600 литра (внос) и 1 881 900 литра (износ). Няма данни за Райнланд-Пфалц. (Източник: Федерална статистическа служба.)

⁽¹⁹⁾ Съд на Европейския съюз, 11.7.1996 г., SFEI и други, C-39/94, Recueil, стр. I-3547, параграф 60.

⁽²⁰⁾ Съд на Европейския съюз, 14.2.1990 г., Франция/Комисия, C-301/87, Recueil, стр. I-307, параграф 41.

⁽²¹⁾ Съд на Европейския съюз, 17.9.1980 г., Philip Morris/Комисия, C-730/79, Recueil, стр. 2671.

⁽¹⁶⁾ ОВ L 148, 6.6.2008 г., стр. 1.

(100) Според Германия GfW е ликвидирано и прекратено, считано от 1 юни 2005 г. Всички останали запаси от другите сфери на дейност са били продадени. Всички постъпления се използват за погасяване на задълженията към WAK. С купувача (частно лице) е договорено, че стойността на всички оставащи запаси съгласно инвентарния опис към 31 декември 2004 г. ще бъде прехвърлена на WAK в края на 2005 г. Стойността би била първоначалната покупна цена от 79 579,79 EUR. GfW е заличено от търговския регистър през 2006 г. и няма нито правопреемник, нито каквото и да било юридическо лице, от което да може да се възстанови помощта. Следователно, съгласно установената съдебна практика ⁽²²⁾, според Германия каквото и да било възстановяване е невъзможно.

(101) Тъй като останалите активи на GfW са разпродадени, лицето, което ги е закупило, не е имало възможност да се възползва от помощта, отпусната на GfW. Въпреки това, тъй като лицето е заплатило първоначалната покупна цена и пазарът е претърпял рязък спад през изминалите години, ясно е, че заплатената от купувача цена е била най-малко пазарната цена. Следователно Комисията стига до заключението, че на купувача на оставащите запаси на GfW не е прехвърлена помощ. В същото време GfW повече не съществува и следователно няма помощ за възстановяване.

VI.2.1.6. Промяната на поредността на вземанията и опрощаването на задължения от страна на WAK

(102) Промяната на поредността на вземанията в полза на другите кредитори и опрощаването на задължения и на лихвени плащания са финансирани от собствени ресурси на WAK и съответен заем, изтеглен от WAK и следователно следва да се считат за финансирани с ресурси на държава членка.

(103) С цел да се установи дали промяната на поредността на вземанията и опрощаването на задължения и лихвени плащания представлява държавна помощ за GfW по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, е необходимо да се установи дали GfW извлича икономическо предимство, което не би получило при нормални пазарни условия и/или дали мярката е дала възможност на GfW да избегне поемането на разходи, които нормално би трябвало да заплати от собствените си финансови ресурси. Тази преценка трябва да се направи на база на критерия за частния кредитор. Чрез него се преценява дали при същите пазарни условия един частен кредитор би действал или е действал по същия начин както публичния кредитор.

(104) Според установената съдебна практика може да е необходимо опрощаване на част от задължението, за да може да се увеличи действително възстановената сума. Един частен кредитор би действал по такъв начин, че да сведе своите загуби до минимум ⁽²³⁾. Ако дадено задължение не е било гарантирано в достатъчна степен, споразумението за отлагане на погасяването би увеличило шансовете за погасяване без загуби, тъй като длъжникът

ще има възможност да преодолее кризата и да подобри положението си ⁽²⁴⁾.

(105) В решението си по делото HAMSA ⁽²⁵⁾ Първоинстанционният съд отхвърля дотогавашната практика на Комисията да изисква равен дял опрощаване на задълженията за частни и публични кредитори по отношение на дела им от дълга. Вместо това съдът установява, че критерият за частния кредитор може да се прилага така също, когато опрощаването е асиметрично при различните кредитори. Параграфи 168 и 169 от решението гласят:

„(168) Когато една фирма, изправена пред значително влошаване на нейното финансово състояние, предложи на своите кредитори споразумение или поредица от споразумения за уреждане на дълга с оглед подобряване на положението ѝ и избягване на ликвидация, всеки от кредиторите трябва да вземе решение с оглед на предложената му сума в рамките на споменатото споразумение, от една страна, и сумата, която очаква, че ще може да си възстанови след евентуалната ликвидация на фирмата, от друга страна. Върху избора му влияят множество фактори, включително дали задълженията към кредитора са обезпечени, привилегирани или обикновени, характера и степента на всяка гаранция, която може да притежава, преценката му за шансовете фирмата да възстанови своята жизнеспособност, както и сумата, която би получил в случай на ликвидация. Ако се окаже, например, че при ликвидация на фирмата стойността при реализация на активите ѝ би стигнала само за покриване на ипотеката и привилегированите задължения, обикновените задължения не биха имали стойност. В такъв случай приетането от един обикновен кредитор на анулиране на голяма част от задължението към него всъщност няма да бъде на загуба.

(169) Следва, че ако няма информация за факторите, които определят съответните стойности на вариантите, предложени на кредиторите, фактът, че има явни разлики между дяловете, които различните кредитори са отписали, сам по себе си не обяснява причините, които са ги накарали да приемат предложеното опрощаване на дългове.“

(106) Освен това по делото HAMSA ⁽²⁶⁾ Първоинстанционният съд установи, че публичният кредитор действа като частен кредитор, когато решава да опрости част от задълженията към него на база подробна и мотивирана преценка на това колко би могъл да възстанови, какъв е рискът от ликвидация и какви са шансовете фирмата да възстанови своята жизнеспособност. Последно, в решението на Комисията по случая Huta Sunko ⁽²⁷⁾ Комисията реши, че няма предимство — а оттам и държавна помощ — когато реструктурирането би осигурило по-големи постъпления, отколкото ликвидацията.

⁽²²⁾ Вж. бележка под линия 10.

⁽²³⁾ Вж. бележка под линия 11.

⁽²⁴⁾ Вж. бележка под линия 12.

⁽²⁵⁾ Вж. бележка под линия 13.

⁽²⁶⁾ Вж. бележка под линия 13.

⁽²⁷⁾ Вж. бележка под линия 14.

- (107) По отношение на цитираната по-горе съдебна практика, когато се преценява дали частният кредитор би действал или е действал по същия начин като WAK, е необходимо да се разгледат вариантите за WAK, когато е достигнато заключението, че GfW е изправено пред несъстоятелност, и какви биха били икономическите последици от тези варианти. Второ, необходимо е също така да се направи същата преценка за лозарските предприятия и търговците и после да се определи дали ситуацията, пред която е изправен WAK, може да бъде съпоставена и оценена на база на действията на лозарските предприятия и търговците.
- (108) След като е уведомен, че GfW е заплашено от несъстоятелност, WAK има два варианта. Той е могъл или да допусне откриването на производство по несъстоятелност, или да се опита да избегне това, като постигне споразумение с GfW, което да даде възможност на GfW да продължи да функционира. Въз основа на представената от Германия информация, подкрепена от изготвения от независим одитор доклад от 3 февруари 2003 г. (вж. съображение 88), според Германия икономическите последици от тези две решения са следните. Предварително, в случай на производство по несъстоятелност, WAK би могъл да очаква да си възстанови максимум 2,4 милиона EUR от задълженията към него. Ако WAK подпише споразумение с GfW, чрез което да опрости част от задълженията към него и по този начин да даде възможност на GfW да продължи на функционира, WAK предварително би могъл да очаква да възстанови около 5,1 милиона EUR от задълженията към него. Това означава разлика от 2,7 милиона EUR в полза на предоставянето на възможност на GfW да избегне производството по несъстоятелност. Дали лозарските предприятия и търговците са били склонни да направят същото, е имало съвсем слабо въздействие върху изчисленията на възстановяването, но не е могло да промени резултатите от съпоставянето на двата алтернативни варианта.
- (109) Прогнозата за сумата на възстановяването в случай на несъстоятелност в размер на 2,4 милиона EUR в доклада се базира на допускането на Германия, че задълженията към лозарските предприятия и търговците в размер на 4,4 милиона EUR би трябвало да бъдат уредени преди това към WAK. Въпреки това, според Европейската комисия, германският закон за несъстоятелността гласи, че само дългът към лозарските предприятия и търговците със запазване на правото на собственост до погасяване на всички вземания би трябвало да бъде уреден преди дълговете към WAK. Останалите дългове би трябвало да са от същия ред като дълга към WAK. Собствените изчисления на Европейската комисия показват обаче, че дори в случай, че дълговете към WAK и към лозарските предприятия и търговците са от един и същи ред, WAK би могъл да очаква да възстанови най-много 4,7 милиона EUR в случай на несъстоятелност (на база на максимално общо възстановяване от 6,8 милиона EUR в случай на несъстоятелност WAK и лозарските предприятия биха получили погасяване пропорционално на дълговете към тях — 10 милиона EUR и 4,4 милиона EUR съответно за WAK и за лозарските предприятия и търговците). Следователно може да се заключи, че предварително по-благоприятният вариант за WAK би бил да даде възможност на GfW да избегне несъстоятелността.
- (110) Изчислението при лозарските предприятия и търговците, от друга страна, е съвсем различно. Първо, те вече са получили 80 % от плащането за доставените от тях стоки. Второ, според предложението от GfW те биха получили само 10 % от все още дължимите им 20 %. Всъщност това означава, че те биха получили допълнително 2 % от договорената покупна цена, ако подпишат споразумението. Това, разбира се, е по-малко отколкото биха могли да очакват при производство по несъстоятелност, независимо от реда на техните гаранции (запазване на правото на собственост до погасяване на вземането, при препродажба с прехвърляне на вземането за цената, както и запазване на правото на собственост до погасяване на всички вземания). Те биха могли средно да очакват да получат 48 % от оставащите задължения към тях (2,1 милиона EUR от общо дължимите им 4,4 милиона EUR). Затова не е изненада, че някои от лозарските предприятия и търговци са отказали предложението на GfW. Трето, трябва да е било очевидно, че би било в интерес на WAK да опрости част от задълженията към него и да избегне несъстоятелността, дори лозарските предприятия и търговците да не направят това, което отново би дало възможност на лозарските предприятия и търговците да получат по-голям дял от оставащите задължения към тях от предложените 10 %. Четвърто, няколко от тях вече са били дали GfW на съд и той е отсъдил в тяхна полза, като е задължил GfW да уреди 80 % от оставащите задължения.
- (111) Може да се заключи, че въпреки факта, че лозарските предприятия, търговците и WAK всички са кредитори на GfW, вариантите и резултатите от тези варианти за WAK и за лозарските предприятия и търговците са били толкова различни, че въобще не са съпоставими. Фактът, че лозарските предприятия и търговците са избрали да не опростят задълженията към тях не трябва да се разглежда като отрицателен, когато се анализира дали WAK е действал в съответствие с критерия за частния кредитор.
- (112) Като прецени един спрямо друг различните варианти за WAK, Комисията стигна до заключението, че частичното съгласие за промяна на поредността на вземанията и за опрощаване на задълженията от 4 декември 2000 г. и 21 февруари 2001 г. в общ размер на 5 005 441,60 EUR и опрощаването на лихвени плащания, считано от 31 декември 2000 г. е било най-благоприятният вариант за WAK и, следователно, отговаря на критерия за частния кредитор. Промяната на поредността на вземанията в полза на другите кредитори и опрощаването на задълженията означават отсрочване на дълга, което е по-изгодно за кредитора в сравнение с ликвидацията. В съответствие с установената съдебна практика⁽²⁸⁾ публичният кредитор трябва да намери баланса между предимствата, свързани с получаването на предложената сума по плана за реструктуриране и сумата, която би могъл да възстанови чрез ликвидацията на фирмата. Следователно GfW не е получило никакво предимство,

⁽²⁸⁾ Съд на Европейския съюз, 29.4.1999 г., Испания/Комисия, C-342/96, Recueil, стр. I-2459, параграф 46; Съд на Европейския съюз, 29.6.1999 г., DMT, C-256/97, Recueil, стр. I-3913, параграф 24; и Първоинстанционен съд, 11.7.2002 г., HANSA/Комисия, T-152/99, Recueil, стр. II-3049, параграф 168.

което не би получило при нормални пазарни условия и следователно на GfW не е отпусната държавна помощ в резултат на решението на WAK да промени поредността на вземанията си и опрости част от задълженията към него.

- (113) При откриването на процедурите са изразени съмнения дали WAK е ограничил промяната на поредността на вземанията и опрощаването на задълженията до необходимия минимум. Според становището на Германия обаче WAK е опростил необходимия дял от задълженията към него, за да се покрие дефицита на GfW за 2000 г., което е било необходимо според германския закон за несъстоятелността (вж. съображение 25), за да се избегне производство по несъстоятелност и да се даде възможност на GfW да продължи да функционира. В първия договор (подписан на 4 декември 2000 г.) между GfW и WAK, за да избегне несъстоятелността на GfW, WAK се договаря с GfW да промени поредността на вземания в същия размер, какъвто е дефицита на GfW, след като лозарските предприятия и търговците се съгласят да опростят 90 % от оставащите задължения към тях и, ако е необходимо, да опрости сумата на задълженията, чиято поредност се е съгласил да промени (вж. съображения 79 и 80). Причината опрощаването да е в по-голям размер от първоначално очакваното е, че въпреки усилията на WAK и GfW да убедят лозарските предприятия и търговците да дадат своя принос като подпомогнат GfW да избегне несъстоятелността (вж. съображение 79 и 80 от становището на Германия), решението на лозарските предприятия и на търговците е да не опростят никаква част от задълженията към тях поради причините, посочени в съображение 110 по-горе. Както е посочено в съображение 108, решението на лозарските предприятия и на търговците да не опростят никаква част от оставащите задължения към тях е оказало само ограничено въздействие върху икономическата оценка на WAK и не е променило резултата от тази оценка: че от икономическа гледна точка за WAK е било по-изгодно да даде възможност на GfW да избегне производството по несъстоятелност.

- (114) По тази причина Комисията стигна до заключението, че частичното променяне на поредността на вземанията и опрощаване на задълженията от страна на WAK е било най-благоприятният вариант за WAK и, следователно, отговаря на принципа на частния кредитор и не следва да се счита за държавна помощ за GfW по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

VI.2.2. Наличие на помощ за лозарските предприятия и търговците

- (115) При откриването и последващото разширяване на официалната процедура по разследване бяха повдигнати въпроси относно евентуална помощ за лозарските предприятия и търговците. Първо, редът на гаранциите на лозарските предприятия и търговците, предоставени от GfW към момента на закупуване, изглежда относително преден и са изразени съмнения дали предоставеният ред на

гаранциите действително е в съответствие с нормалната стопанска практика. Второ, по преценки платената цена за закупената гроздова мъст е била над пазарната цена. Трето, решението на лозарските предприятия и търговците да не опростят никакви задължения към тях, когато GfW е изправено пред несъстоятелност, е поставено под съмнение заедно с решението на WAK да промени поредността на и след това да опрости част от задълженията към него, макар че лозарските предприятия и търговците са решили да не опростят 90 % от оставащите задължения към тях (20 % от стойността на запасите).

VI.2.2.a. Ред на предоставената гаранция към момента на закупуване на гроздовата мъст

- (116) В становището си Германия е предоставила уверения, че запазването на правото на собственост до погасяване на вземането, при препродажба с прехвърляне на вземането за цената, както и запазване на правото на собственост до погасяване на всички вземания, предоставено на различните лозарски предприятия и търговци във връзка със закупуването на мъст, всъщност е било в съответствие с нормалната стопанска практика. Това означава, че, макар че е предоставило на лозарските предприятия и на търговците гаранция от относително преден ред, особено на тези със запазване на правото на собственост до погасяване на всички вземания, това е било в съответствие с нормалната стопанска практика и не е било по-различно отколкото ако са сключили сделка с частен купувач.
- (117) Комисията се позовава на препоръките⁽²⁹⁾, представени от Федерацията на германските винарни и търговци на дребно на вино от Трир, Федерацията на германските търговци на вино от Майнц и Германската асоциация на лозарите от Бон (*Der Bundesverband der Deutschen Weinkellereien und des Weinfachhandels e.V., Trier, der Bundesverband der Deutschen Weinkommissionäre e.V., Mainz und der Deutsche Weinbauverband e.V., Bonn*) на федералната служба за защита на конкуренцията в съответствие с § 22 ал. 3 т. 2 от Закона срещу ограничаването на конкуренцията⁽³⁰⁾. Първата версия на препоръките е внесена през 1990 г., а настоящата версия — през 2005 г. Според тези препоръки е ясно, че в случаи, в които в момента на прехвърляне на стоката не е платена цялата покупна цена, продавачът следва да запази правото си на собственост до заплащането на цялата цена. Редът на гаранциите, предоставени на лозарските предприятия и търговците в разглеждания случай предоставя различни степени на сигурност. Само тези със запазено право на собственост до погасяване на всички вземания са имали пълна гаранция за плащане. Това означава, че редът на гаранцията за лозарските предприятия и търговците като

⁽²⁹⁾ http://www.doerr-weinkommission.de/fileadmin/user_upload/agb_doerr.pdf

⁽³⁰⁾ http://www.bundeskartellamt.de/wDeutsch/download/pdf/Merkblaetter/Merkblaetter_deutsch/Konditionenempfehlungen0509.pdf

цяло не е бил толкова преден, както гласят горепосочените препоръки. Следователно Комисията приема, по отношение на препоръките и действително предоставения ред на гаранциите, уверенията на Германия, че е нормална стопанска практика да се предоставя такъв ред на гаранциите, какъвто е предоставен на лозарските предприятия и на търговците в този случай, както и че предоставеният ред на гаранциите не е бил по-преден отколкото при нормален договор между двама частни контрагенти и, следователно, не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

V.I.2.2.б. Заплатената цена за закупената мѐст към момента на закупуването ѝ

- (118) При откриването на процедурите е определено, че заплатената от GfW цена за закупената мѐст е над пазарната цена. Използваната пазарна цена за трапезно вино е била 0,26 EUR на литър, като тази цена е посочена като референтна. В становището си Германия е предоставила подробна информация относно стопанската стратегия на GfW, която показва, че пазарът на обикновено трапезно вино не е съответният пазар и че стратегията на GfW е имала три цели. Първо, да закупи гроздова мѐст за трапезно вино, с която да участва в програмата на ЕС за дестилация (40 % от запасите). Второ, да закупи висококачествена мѐст с намерението да я продаде на пазара на висококачествено базово вино за производството на пенливо вино (60 % от запасите). Трето, да участва в програмата на ЕС за съхранение с 20 % от запасите преди да бъдат продадени за производството на пенливо вино. Когато прави анализ дали два продукта принадлежат към един и същ пазар, Комисията използва *Известие на Комисията относно определянето на съответния пазар по смисъла на общностното право в областта на конкуренцията* ⁽³¹⁾. Според точка 7 от известието „съответният продуктов пазар обхваща всички продукти и/или услуги, които се считат за взаимозаменяеми или заместващи от потребителя поради характеристиките на продуктите, техните цени и целта на тяхната определена употреба.“
- (119) Пазарът на гроздовата мѐст, която е била закупена с цел възползване от програмата на ЕС за дестилация, разбира се, е пазарът на обикновено трапезно вино. Съответната цена обаче трябва да бъде цената, която е платена за виното, изпратено за дестилация.
- (120) Както всички традиционни интервенционни мерки на селскостопанските пазари, основната цел на превантивната дестилация на вино в съответствие с член 38 от Регламент (ЕИО) № 822/87 е да ликвидира прекомерното предлагане на пазара на вино и следователно цената на тази доброволна дестилация е трябвало да бъде достатъчно висока, за да стимулира производителите да изпращат вино за дестилация. Действителната годишна цена на мярката за дестилация е била определена от Съвета на 65 % от т. нар. ориентировъчна цена.
- (121) Самата ориентировъчна цена е определяна от Съвета веднъж годишно, като изрично е фиксирана в такъв размер, че да подпомага пазара. По тази причина очевидно е трябвало да бъде определена на достатъчно високо равнище. Регламент (ЕО) № 1676/1999 на Съвета от 19 юли 1999 г. за определяне на ориентировъчната цена за вино за 1999/2000 винарска година ⁽³²⁾ определя ориентировъчните цени за различните категории вино. Цената за категория АII (бяло трапезно вино от лозови сортове от типа на Sylvaner или Müller-Thurgau) е определена на 82,81 EUR на хектолитър, а за категория АIII (бяло трапезно вино от лозови сортове от типа на Riesling) — на 94,57 EUR на хектолитър. Според приложение III към Регламент (ЕО) № 1681/1999 на Комисията от 26 юли 1999 г. за определяне на изкупните цени, помощите и някои други суми, приложими за 1999/2000 винарска година към интервенционните мерки в сектора на виното ⁽³³⁾, точната сума, заплащана за дестилация, е зависела от алкохолния градус на предоставеното вино, защото цената за превантивна дестилация (65 % от ориентировъчната цена) през тази година е изчислявана от Комисията не на база хектолитър, а на база алкохолен градус на хектолитър.
- (122) Основната роля на Комисията по отношение на дестилацията на вино е да прецени действителната пазарна ситуация и в съответствие с това да фиксира количествата, допускани всяка година за превантивна дестилация във всяка държава членка. Регламент (ЕО) № 2367/1999 на Комисията от 5 ноември 1999 г. за въвеждане на превантивна дестилация, както е предвидено в член 38 от Регламент (ЕИО) № 822/87 на Съвета за 1999/2000 винарска година ⁽³⁴⁾, определя 148 000 хектолитра за германския пазар за 1999/2000 винарска година. Регламент (ЕО) № 546/2000 на Комисията от 14 март 2000 г. ⁽³⁵⁾ за изменение на Регламент (ЕО) № 2367/1999 увеличава количеството на 468 000 хектолитра. Регламент (ЕО) № 2367/1999 ограничава количеството вино, изпращано за дестилация, на 40 % от производството. Според записите на Комисията германските производители са дестилирали около 400 000 хектолитра по тази схема.
- (123) Според Германия цената, заплащана за изпращаното за дестилация вино, е била 0,50—0,55 EUR на литър. Въз основа на горепосочения метод за изчисление Комисията счита, че посочената от Германия цена е реалистична.
- (124) Комисията стига до заключението, че поради пазарната интервенция на ЕС по отношение на значителна част от виното са били създадени два отделни пазара. Първият, на който референтната цена е била цената, заплащана за изпращаното за дестилация вино — в този случай 0,50—0,55 EUR на литър — и вторият, на който референтната цена е пазарната. Следователно цената от 0,26 EUR на литър, посочена в решението за откриване на процедурата, не може да се разглежда като съответна референтна цена за гроздовата мѐст, която е закупена, за да бъде изпратена за дестилация.

⁽³²⁾ ОВ L 199, 30.7.1999 г., стр. 7.

⁽³³⁾ ОВ L 199, 30.7.1999 г., стр. 15.

⁽³⁴⁾ ОВ L 283, 6.11.1999 г., стр. 10.

⁽³⁵⁾ ОВ L 67, 15.3.2000 г., стр. 7.

⁽³¹⁾ ОВ С 372, 9.12.1997 г., стр. 5.

- (125) С цел да се определи съответният пазар за гроздовата мъст, закупена за преработване в базово вино за производството на пенливо вино, е необходимо първо да се прецени дали съществуват отделни пазари за вино и дали закупената от GfW мъст се числи към пазара на трапезно вино или не. Ще трябва също така да се определи дали виното с по-високо качество би могло да достигне по-високи цени. В своите статистически данни Комисията винаги се позовава на различни цени, в зависимост от качеството на виното. Според щатните експерти по виното на Комисията цената на виното не е една и съща за всяка партия и наличните статистически данни за виното дават само средни цени за различните качества вино. Действителната цена се влияе от няколко елемента. Основните елементи са качеството, отлежаването, репутацията, търсенето и алкохолният градус/градуси по Oechsle. Градусът по Oechsle указва зрелостта и количеството захар в гроздето. Той е важен, тъй като определя крайния естествен алкохолен градус на дадено вино. Според Deutsches Weininstitut (Германския институт по виното) производството на пенливо вино изисква висок градус на алкохолно съдържание в базовото вино ⁽³⁶⁾.
- (126) Това подкрепя твърденията на Германия, че градусът по Oechsle в гроздовата мъст трябва да е по-висок, когато крайният продукт ще бъде пенливо вино, отколкото ако това ще е трапезно вино, както и че трябва да се плаща премия за мъст с по-висок градус по Oechsle. Следователно Комисията приема аргументите на Германия, че съществуват отделни пазари и че цената действително е трябвало да бъде по-висока за гроздовата мъст, която ще се използва за производството на пенливо вино, отколкото за мъст, използвана за производството на трапезно вино. В резултат на това Комисията приема също така, че заплатената от GfW цена към момента на покупката не може да се съпоставя с цената за трапезно вино — 0,26 EUR на литър — което е направено в решението за откриване на процедурата.
- (127) Освен това Германия предоставя информация по отношение на цената, която може да бъде достигната на съответния пазар — пазара на висококачествена мъст, която се използва за производството на пенливо вино. Според тази информация на пазара на базово вино за производство на пенливо вино основната цена, заплащана за един литър мъст с 60 градуса по Oechsle, е била 0,312 EUR на литър. За всеки допълнителен градус по Oechsle (до максимум 80 градуса по Oechsle) са заплащани по 0,005 EUR на литър. В съответствие с този принцип лозарските предприятия и търговците са получили заплащане за тяхната висококачествена гроздова мъст — 60 % от закупената мъст. Също така, според предоставените от Германия статистически данни на Германската асоциация на лозарите (Deutscher Weinbauverband) за вноса през периода 1998—2001 г., пазарната цена на внесеното наливно бяло вино, което поради високото си качество е подходящо за производството на пенливо вино, е била 0,38 EUR на литър.
- (128) Комисията е склонна да приеме аргументите на Германия за съответна пазарна цена от около 0,38 EUR на литър, като се базира на информацията, предоставена от щатните експерти по виното във връзка с методиката за определяне на цената на виното, горепосочената информация от Deutsches Weininstitut и изчислението на печалбата в бизнес плана на GfW.
- (129) Бизнес планът на GfW, представен от Германия, показва, че към момента на закупуване на гроздовата мъст GfW е очаквало, че ще може да изпрати 40 % от запасите за превантивна дестилация при цена от 0,50 EUR — 0,55 EUR на литър, да продаде 60 % от запасите на цена от 0,375 EUR на литър, по отношение на 20 % от запаса те са очаквали да получат допълнителна субсидия от ЕС за съхранение на вино по 0,06 EUR на литър преди да ги продадат след година на цена 0,375 EUR на литър. Като цяло те са очаквали да продадат запаса на средна цена от 0,44 EUR до 0,46 EUR и да реализират печалба между 0,06 EUR и 0,09 EUR на литър. Това би означавало обща печалба между 2,64 милиона EUR и 3,96 милиона EUR.
- (130) През 1999 г. GfW изпраща 40 % от запасите си за превантивна дестилация, за което получава цена от 0,50 EUR — 0,55 EUR на литър. Поради спада в цените на пазара на виното в края 1999 г., който не е очакван от GfW, предвид по-високите цени преди една година, GfW решава да не продава останалите си запаси през тази година, а да ги съхрани и да ги продаде през 2000 г. или, ако цените на пазара останат ниски, да се възползва за втори път от превантивната дестилация. Това решение е базирано на допускането, че превантивната дестилация ще бъде продължена. Новият Регламент (ЕО) № 1493/1999 относно общата организация на пазара на вино обаче отменя превантивната дестилация. Вместо нея той въвежда вариант за доброволна дестилация за снабдяване на пазара на алкохолни напитки. Нововъведената кризисна мярка за дестилация може да се използва само в изключителни случаи на смущения на пазара. Съображение 35 от Регламент (ЕО) № 1493/1999 изрично се позовава на премахването на системата на дестилация като изкуствен начин за реализация на свръхпродукцията. Новият регламент влиза в сила на 31 юли 2000 г.
- (131) За GfW това означава, че мерките за дестилация през 2000/2001 винарска година ще са значително по-неблагоприятни от тези през предходните години. В случай на дестилация за снабдяване на пазара на алкохолни напитки би могло да се достигне само около половината от предишната средна цена от 0,50 EUR — 0,55 EUR на литър.
- (132) Според Германия GfW не е можело да предвиди тази промяна, когато е решило да задържи виното на съхранение. От друга страна Комисията счита, че тази промяна всъщност е била предвидима. Новата обща организация на пазара на вино е създадена изрично с цел да се премахне системата на дестилация. Затова за GfW трябва да е било ясно към момента, в който то решава за втори път да пристъпи към дестилация, че мерките за дестилация през втората половина на 2000 г. и след това няма да осигурят каквото и да било облекчение по отношение на падащите цени на пазара на вино.

⁽³⁶⁾ http://www.deutscheweine.de/jcc/Internet-EN/nav/0f2/0f207d71-9ffe-401e-76cd-461d7937aae2&sel_uCon=02a235d6-994d-7017-288b-5952196117f5&uTem=0e3307d7-19ff-e401-e76c-d461d7937aae

(133) Въпреки това аргументите за това дали GfW е трябвало да знае за промяната в регламента не са от значение. Бизнес планът в момента на закупуването, на база на който трябва да се преценява поведението на GfW като частен инвеститор, включва само първата превантивна дестилация, която е осъществена и за която GfW получава 0,50 EUR — 0,55 EUR на литър. Той не включва втора превантивна дестилация и следователно очакваната печалба от такава дестилация не е част от общото изчисление на печалбата към момента на закупуването. Тя не е част от бизнес плана, и макар че няма съмнение, че решението на GfW за втора дестилация след спада на пазарната цена е лошо, то не може да се счита за държавна помощ за лозарските предприятия и търговците към момента на закупуването.

(134) На база на горното Комисията стига до заключението, че GfW заплаща пазарната цена за гроздовата мъст, закупена през есента на 1999 г., и че следователно на лозарските предприятия и търговците не е предоставена държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

VI.2.2.в. Към момента на промяна на поредността на вземанията и на опрощаване на задълженията от страна на WAK

(135) В съображение 114 се стига до заключението, че промяната на поредността на вземанията в полза на другите кредитори и опрощаването на задълженията от страна на WAK са направени изцяло с оглед на неговия интерес и в съответствие с критерия за частния кредитор, както и че на GfW не е отпусната държавна помощ. Фактът, че решението на WAK облагодетелства лозарските предприятия и търговците не е от значение, тъй като това не е било намерението, а по-скоро е последица от опита на WAK да увеличи до максимум възстановяването на собствените си средства.

(136) Комисията заключава, че, като променя поредността на вземанията и опрощава задълженията към него, WAK не отпуска каквато и да било държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС на лозарските предприятия и на търговците.

VI.3. Класифициране на помощта като неправомерна помощ

(137) Тъй като елементът на помощ, който се съдържа в заема, отпуснат от WAK на GfW, е предоставен и платен без предварително уведомяване на Комисията, той е неправомерен по смисъла на член 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО⁽³⁷⁾.

VI.4. Изключения, предвидени в член 107 от Договора по отношение на заема за GfW

(138) Следователно трябва да се разгледа дали се прилага някое от изключенията на забраната за държавна помощ по член 107, параграф 1 от ДФЕС.

(139) От настояща гледна точка изключенията, предвидени в член 107, параграф 2 и параграф 3, букви а), б) и г), не са приложими, тъй като въпросната помощ не е нито:

— помощ за насърчаване на икономическото развитие на региони, където жизненото равнище е необичайно ниско или където има високо равнище на безработица, нито

— помощ за насърчаване изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес или за преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на държава членка, нито

— помощите за насърчаване на културата и опазване на наследството, доколкото тези помощи не засягат условията на търговия и конкуренция в рамките на Съюза в степен, противоречаща на общия интерес.

(140) Следователно член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС е единственото изключение, което може евентуално да се прилага.

(141) Към момента на отпускане на помощта, помощите за първичните производители се оценяват директно според член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС. Според тогавашната практика помощта за инвестиции, кредити, животновъдство, организации на производители, реклама и насърчаване, обезщетения за щети вследствие на заболявания, застрахователни премии и техническа помощ би могла да се счита за съвместима с вътрешния пазар, ако са изпълнени определени условия. Нито една от споменатите форми на съвместима помощ обаче не може да се използва за определяне на въпросната помощ като изключение.

(142) Освен това, от загриженост да не пропусне нито един аспект, Комисията разгледа дали във въпросния случай биха могли да се приложат насоките за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение. Първото условие, което следва да бъде изпълнено от предприятието, за да може да се възползва от помощта за оздравяване и реструктуриране, е да се счита за предприятие в затруднение по смисъла на насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение⁽³⁸⁾. От информацията, с която разполага Комисията, не е видно, че предприятието е било в затруднение по смисъла на горепосочените насоки при отпускането на помощта. Едва година по-късно, поради рязък спад на пазара GfW се оказва в затруднение.

⁽³⁷⁾ ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1.

⁽³⁸⁾ ОВ, С 288, 9.10.1999 г., стр. 2.

(143) Във всеки случай Комисията би искала да отбележи, че от съответната държава членка зависи да изпълни задължението си за сътрудничество с Комисията, като остави всички изисквани елементи, за да може Комисията да провери дали са изпълнени всички условия за дерогацията, от която желае да се възползва⁽³⁹⁾. Във въпросния случай Германия не е предоставила достатъчно информация, за да даде на Комисията възможност да оцени данните предвид тези насоки, нито германските органи са представили достатъчна документация, за да дадат на Комисията възможност да оцени помощта с оглед на другите форми на съвместима помощ, посочени в параграф 126, въпреки предоставената от Комисията информация в параграф 44 от решението за откриване на процедура по разследване.

(144) Когато съвместимостта на мерките за помощ се преценява директно съгласно член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС, това трябва да се прави рестриктивно. Трябва ясно да се покаже, че положителните въздействия от мярката за помощ са повече от вредите, които мярката може да има върху конкуренцията и правилното функциониране на вътрешния пазар. Счита се, че едностранните мерки за държавна помощ, които са предназначени единствено за подобряване на финансовото положение на производителите, но по никакъв начин не допринасят за развитието на сектора, не отговарят на тези критерии и, следователно, представляват оперативна помощ, която не е съвместима с вътрешния пазар.

(145) Поради горепосочените причини отпуснатата на GfW помощ като елемент от заема не отговаря на нито едно от възможните изключения съгласно член 107, параграф 3. Следователно тя представлява помощ, която не е съвместима с вътрешния пазар.

(146) Не са приложими никакви други изключения съгласно член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС.

VII. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

(147) Поради горепосочените причини Комисията счита, че отпуснатият на GfW заем не може да се счита за съвместим с вътрешния пазар. Комисията счита също така, че Германия е приложила мярката неправомерно.

(148) Поради горепосочените причини Комисията счита, че последващата промяна на поредността на вземанията и опрощаването на задълженията и на бъдещите лихвени плащания не представляват държавна помощ нито в полза на GfW, нито в полза на лозарските предприятия и на търговците.

(149) Поради горепосочените причини Комисията счита, че покупката на гроздова мъст е извършена по пазарни цени и в съответствие с обичайната стопанска практика и следователно не представлява държавна помощ за лозарските предприятия и за търговците.

(150) Естествена последица от констатирането на неправомерно отпуснатата държавна помощ, определена за несъвместима с вътрешния пазар, е тя да бъде възстановена, за да може, доколкото е възможно, да се възстанови конкурентното положение, съществувало преди отпускането на помощта.

(151) Тъй като не съществува правоприменик на GfW, в съответствие с установената съдебна практика⁽⁴⁰⁾ възстановяване не е възможно,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Държавната помощ в размер на разликата между начисления лихвен процент върху заема за GfW и пазарния лихвен процент плюс премията за риск, която е следвало да бъде начислена по заема, неправомерно предоставен от Германия, в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, в полза на *Gesellschaft für Weinabsatz Pfalz GmbH*, е несъвместима с вътрешния пазар.

Член 2

Промяната на поредността на вземанията и опрощаването на задълженията от страна на WAK не представляват помощ за GfW или за лозарските предприятия и търговците по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 3

Закупуването на гроздова мъст през 1999 г. от GfW не представлява помощ за лозарските предприятия и за търговците по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 4

Не е необходимо Германия да възстановява помощта, посочена в член 1, от получателя, тъй като получателят е несъстоятелен и е прекратен и заличен от търговския регистър и няма правоприменик.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Федерална република Германия.

Съставено в Брюксел на 29 юни 2011 година.

За Комисията

Dacian CIOLOS

Член на Комисията

⁽³⁹⁾ Първоинстанционен съд, 15.6.2005 г., Regione autonoma della Sardegna/Комисия, T-171/02, Recueil, стр. I-2123, параграф 129.

⁽⁴⁰⁾ Съд на Европейския съюз, 2.7.2002 г., Комисия/Испания (Magerfesa), C 499/99, Recueil, стр. I-6031.